

gjeringsens Sag, for saa vidt den har Midler i Hænde dertil, hvilket Kontrollen paa ingenformhelst Maade har. Jeg tror derfor ikke, at dette Forhold i det Hele taget er saa uheldigt, som den ærede Ordfører er tilbøjelig til at mene, og jeg tror paa den anden Side, at det vistnok endog kan have sine gode Sider, hvilket forøvrigt ogsaa er berørt af tidligere ærede Talere, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Med Hensyn til den betydelige Nedsættelse i Bevillingen til Esbjerg Havn skal jeg bemærke, at den dog forekommer mig at være høist betænkelig. Man har endnu ikke nogenformhelst Erfaring for, hvilke Beslæb der skal til for at holde Forhavnen her tilstrækkelig ryddelig, og forsaavidt det skulde lykkes Entreprenneurerne at faae Esbjerg Havn færdig i Begyndelsen af Finantsaaret, vil man, hvis den Bevilling, som nu efter Flertallets Forslag vil komme tilstede til Opnudring, ikke er tilstrækkelig, kunne komme i det uheldige Tilfælde, at denne Havn, hvis Bemyttelse tiltager Dag for Dag, kunde maaste blive i kortere eller længere Tid ubrugelig, hvilket vilde være et overordentlig søleligt Tab for største Delen af de Uffendere, som nu sende Kreaturer den Vej, og naturligvis ogsaa for Staten; thi det er en Selvsølge, at, naar Havnen ikke kan besejles, saa faar Staten heller ingen Indtægt deraf. Jeg vil derfor meget fraraade at gaa ind paa en Nedsættelse af Bevillingen til Esbjerg Havn, navnlig til Udbygningen af Forhavnen. Derimod tror jeg ikke det er saa betænkeligt at nedsætte Bevillingen til Opnudring i Limfjorden paa Grund af de stærke Strømsforhold, som nu finde Sted der. Strømsforholdene synes jo nemlig efterhaanden at have udvillet sig saaledes, at Seiløbene i Fjorden væsentligt holdes vedlige af Strømmen, men i hvert Fald foregaar Tilfandingen der ikke saa hurtigt, at Sandet ikke skulde kunne muddres bort ved Hjælp af den Bevilling, som her gives, selv om der ogsaa i et enkelt Aar skulde ske en større Tilfanding. Der vil saaledes ikke derved afstedkommes nogen særegen Ulykke, idet der jo som bekjendt tidligere har været enkelte Aar, hvori det ikke er blevet opmudret, og hvor man dog har kunnet vedligeholde Seilladsen. Derimod forekommer det mig at være i højeste Grad betænkeligt at gaa til en Nedsættelse med Hensyn til Esbjerg-Havn saaledes, at man ikke altid havde rigelige Midler til at holde denne Havn saa godt seilbar, som det efter Omstændighederne er muligt. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Th. Nielsen: Det er kun et Par Bemærkninger, som jeg vil tillade mig at gjøre overfor det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauber) og overfor den ærede Ordfører. Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds vilde gjøre gjældende, at der egentlig ikke laa Noget i Forslaget under Nr. 25, saa veed jeg ikke, hvad vi skulle med det; thi Enhver

maa da kunne sige sig selv, at en Nedsættelse paa 500 Kr. i Virkeligheden ingen finantsiel Betydning har, men senere kom han da ogsaa til, at der dog skulde ligge Noget deri, hvortil han da ogsaa efter sine Bemærkninger maatte komme. Han sagde, at der skulde ligge det deri, at Staten ikke skulde bygge enhverformhelst Jernbane, og den ærede Ordfører sagde, at man derved vilde lægge en Dæmper paa Jernbanevildskaben. Jeg tror nu egentlig ikke, at de ærede Forslagsstillere behøve at gjøre denne Nedsættelse for at forhindre, at Staten skal komme til at bygge enhverformhelst Jernbane; thi fordi Regjeringen foretager Underjøgelsler, med Hensyn til hvilke den i Øvrigt har erklæret at ville gaa frem med stor Barjsomhed, er det jo ikke dermed givet, at vi skulle bygge de Baner, som blive underjögte. De blive netop underjögte, for at man kan faae at se, om det overhovedet er nødvendigt at bygge dem, og om det kan betale sig at bygge dem. Jeg sigter herved haade til den direkte og den indirekte Fortjeneste ved Banen. Naar der endelig blev talt om Jernbanevildskaben, saa tror jeg virkelig, at der i det nu foreliggende Forslag fra Indenrigsministeren er lagt en tilstrækkelig Dæmper derpaa, nemlig derved, at man veed over hele Landet, at Tillæbelse til nye Baneanlæg ikke vil blive givet til Private. Skulde der i Øvrigt fremkomme vilde Planer, saa søler jeg mig forvisset om, at Thinget vil være saa fornuftigt ikke at gaa ind paa disse vilde Planer; men i Øvrigt er der vistnok ingen Grund til at befrygte Noget fra den nuværende Regjerings Side i denne Henseende. Jeg har ikke udtalt Noget om, at jeg vilde gaa hovedkulds frem. Jeg har endog tilføjet, at jeg kun vilde gaa med til fornuftige Anlæg, og derved sigter jeg selvsølgelig ikke alene til, at Anlægene ere fornuftige i og for sig, men ogsaa til, om det paa den Tid af Hensyn til Pengemarkedet kan være rigtigt at foretage Anlægget, ligesom jo ogsaa andre Omstændigheder maa tages med i Betragtning. Alt dette ligger i Ordene: „fornuftige Anlæg“, og jeg ser derfor ikke, at den ærede Ordfører behøver at tage sig det saa nær, og at antage, at der skulde være en stor Forskjel tilstede mellem Flertallet og Mindretallet, fordi jeg havde sagt, at jeg ikke havde Noget imod nu at give en lignende Sum ud som den, vi hidtil have givet ud. Jeg har naturligvis derved sigtet til en gennemsnitlig Sum og til den nærmeste Fremtid, idet jeg tror, at der endnu virkelig ikke er saa lidt at udføre, ligesom vi jo ogsaa vide, at der allerede er paabegyndt Anlæg, som ville kræve adskillige Hundrebetusinder endnu. Jeg tror derfor ikke, at man ved at negte de 500 Kr. vil naae ret vidt med Hensyn til at standse Vildskaben. Det vil vistnok blive omtrent, som det er, enten man vedtager dette Forslag eller ikke; men hvad der derimod vil ske, naar man vedtager Forslaget, er, at vi give tilkjende, at der skal foregaa